

Poglądy Sokratesa w opisie Ksenofonta – greckiego pisarza i historyka żyjącego w V–IV w. p.n.e.

Nie czynił różnicy między mądrością (sofia) a roztropnością (sofrasyne). Według niego bowiem zarówno ten, kto wie, co jest piękne i dobre, i odpowiednio do tego żyje pięknie i dobrze, jak i ten, kto wie, co jest brzydkie, i odpowiednio wystrzega się tego, co brzydkie, są jednakowo mądrzy i roztropni. [...] Także sprawiedliwość i każda inna cnota (arete) – mówi – jest odmianą mądrości. [...] Tak więc mądry czyni to, co jest piękne i dobre, niemądry zaś nie może się na to zdobyć, a choćby i chciał – nie zdoła. Jeżeli więc wszystko, co sprawiedliwe, i wszystko inne, co piękne i dobre, jest dziełem cnoty, jasne, że sprawiedliwość i każda cnota są odmianami mądrości.

Teresa Maresz, Krzysztof Juszczak, *Historia w tekstach źródłowych. Wypisy*, t. 1, Toruń 1996, s. 21.

Praca z tekstem

1. Wyjaśnij, jak – według Sokratesa – należy postępować, by być mądrym człowiekiem.
2. Wyłumacz, jak Sokrates rozumiał mądrość.